

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי א' תמוז תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין לה | דף הכולל: גיטין לח.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן קמ"ד עד סעיף ד'.
מוסר: אהבת חסד - 'וידוע שהחסד' עד 'וכן בשביעי'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: ספר ארחות צדיקים הקדמה "וכל הדעות"

"בעיתון יש כל מיני תחומי עניין", אמר לו מרן, "יש חדשות צבא וביטחון, יש ידיעות מדיניות, יש טבע, גאוגרפיה, פוליטיקה, חדשות חוץ, מה הכי מעניין אותך?". האברך חשב מעט והשיב: "חדשות פוליטיות, זה התחום שהכי מעניין אותי מכל סוגי החדשות"

תלמידו חביבו של מרן רבינו הגר"ג אדלשטיין זצ"ל, ראש ישיבת 'אמרי משה' הגאון רבי יהושע מישקובסקי מספר על מקרה לו היה עד, אצל מרן ראש הישיבה

"אתה יודע למה אתה נהנה מפוליטיקה?", המשיך ראש הישיבה לחקור, והאברך קצת נבוך, לא ידע מה להשיב. מרן זצ"ל הסביר לו במאור פנים: "בפוליטיקה יש הרבה צבע, יש הרבה מקום לניחוש, פרשנות, למה פלוני עשה כך ולא כך, אולי הוא בכלל התכוון למשהו אחר? מעניין איך יגיב אלמוני למעשיו של פלוני, וכעת יש לפניו בעצם מספר אפשרויות מעניין באיזו מהן הוא ייבחר".

ראש הישיבה הישיר מבט אל האברך שמולו ואמר לו: "אם אתה תלמד את הגמרא ככה, אתה תהנה מהלימוד ותראה בו ברכה! לא ללמוד סתם כדי לשנן את החומר, אלא להתעניין, לנסות להבין מה מסתתר מאחורי השאלה, מה טמון מתחת לתשובה, למה הוא בחר דוקא בתשובה הזאת ולא בתשובה אחרת, למה הוא הביא הוכחה דווקא מהכיוון הזה ולא מהכיוון האחר?".

הוסיף מרן בשם ה'הפלאה' על מה שאומרים בתפילת שבת "כולם ישבעו ויתענגו מטובך", שהרי באכילה גשמית אדם שבע אינו יכול להתענג על האוכל, אבל ברוחניות, בתורה, אדם יכול להיות שבע ולהמשיך להתענג מכל מילה נוספת של לימוד, ואדרבה, ככל שהשובע גדול יותר כך גם התענוג מהמשך הלימוד הולך ומתגבר. ואז הוסיף מרן שאפשר לראות את זה בחוש, ומיד תיקן את עצמו ואמר "בעצם למה אני צריך לדבר על דברים שאני לא מבין בהם..."

פעם הגיע אברך אחד למרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין זצ"ל, ואמר לו שהוא חושב ברצינותך לעזוב את הכולל. הרי הגמרא בחולין אומרת שמי שניסה ללמוד חמש שנים ולא ראה ברכה בלימודו, שוב לא יראה ברכה, ומאחר והוא לומד בכלל כבר חמש שנים ולא רואה שום ברכה בלימוד הזה, הוא חושב שאולי הגיע הזמן למצוא עבודה.

ענה לו מרן ראש הישיבה זצ"ל תשובה מאוד ברורה: דברי חז"ל מכוונים למי שבאמת למד כמו שצריכים ללמוד ובכל זאת לא ראה ברכה בלימודו. אתה עוד לא ניסית בכלל ללמוד כמו שצריך, ולכן זה לא מתייחס אליך.

האברך לא הבין למה מכוון ראש הישיבה. מה זה אומר "לא ניסית ללמוד כמו שצריך"?

וראש הישיבה הסביר לו:

אתה קורא לפעמים עיתון? שאל מרן זצ"ל, והאברך השיב בחיוב, כן, לפעמים הוא קורא עיתון.

"בעיתון יש כל מיני תחומי עניין", אמר לו מרן, "יש חדשות צבא וביטחון, יש ידיעות מדיניות, יש טבע, גאוגרפיה, פוליטיקה, חדשות חוץ, מה הכי מעניין אותך?".

האברך חשב מעט והשיב: "חדשות פוליטיות, זה התחום שהכי מעניין אותי מכל סוגי החדשות".

הגה"צ רבי דוד נטל את הבקבוק ושתה אותו עד תומו ולאחר מכן ישן במשך שלושה ימים ברציפות וקם בריא ושלם. כשיצא לרחובה של עיר פגש אותו רבינו וטפח על שכמו בחביבות

אמרו חז"ל: "וכי נחש מומית או נחש מחיה, אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאים"

לומר לד"ר וואלך "ר' דוד מבקש", בידעו שהד"ר יפרש זאת כבקשה מאת הרבי רבי דוד צבי שלמה, שכן בירושלים באותן שנים כשאמרו "ר' דוד" הבינו כולם שהכוונה אליו. אם כי כוונתו, במקרה זה, הייתה לרבי דוד מינצברג עצמו. ואכן הד"ר וואלך הבין שכוונתו לרביה"ק הרדצ"ש, ובשמעו את שמו קם ומילא את מבוקשו והוציא מגנזיו בקבוק אלכוהול שלם ושלח לו. הגה"צ רבי דוד נטל את הבקבוק ושתה אותו עד תומו ולאחר מכן ישן במשך שלושה ימים ברציפות וקם בריא ושלם.

כשיצא לרחובה של עיר פגש אותו רבינו הרדצ"ש וטפח על שכמו בחביבות ואמר לו "דוד איך האב דיר געראטעוועט - דוד, אני הצלתי אותך"...

ועוד מעשה: בימי ה'פלעק טיפוס' שלח רביה"ק הרדצ"ש את הגה"צ ר' דוד מינצברג שילך לד"ר וואלאך ואמר לו שיבקש ממנו את הבקבוק שנמצא בארון פלוני, במדף מסוים. הד"ר שמע את בקשת רבינו ומיהר למלא אותה כלשונה, הלך והביא לו את הבקבוק המסוים הזה, רביה"ק נטל את הבקבוק ונתן אותו לחולה שנדבק במגיפה והנה כעבור כמה ימים קם החולה והבריא, הדבר התפרסם במהירות וכל ירושלים דיברה בהתפעלות שהנה 'נמצאה התרופה לטיפוס' ומיד באו אל הד"ר וואלך לבקש ממנו תרופה זו, אך כשבאו לד"ר וואלך השיב להם בפליאה שאינו יודע על מה הם מדברים, הוא לא זוכר שטיפס אל הארון, ולא זוכר שנתן איזה תרופה, ויהי לפלא.

(אהל מועד' - קורח תשפ"ג)

"והביט אל נחש הנחושת וחי"

הרה"ק רבי משה מרדכי בעל ה'ברכת משה' מלעלוב זצוק"ל היה מספר על טוב ליבה המופלא של אמו הרבנית מרת חנה רייצה ע"ה, שבשנות מלחמת העולם השתוללה בירושלים מגפת 'פלעק טיפוס' - 'טיפוס הבהרות', ובשכנותם התגוררה אישה מעדת בני תימן שנדבקה במגיפה זו ואיש לא העז להיכנס ולסעדה על ערש דווי, אך אמו לא יכלה לעמוד מנגד ונכנסה לביתה וסעדה אותה וטיפלה בה במסירות, עד שלבסוף למרבה הצער נדבקה בעצמה במחלה זו ומזה נסתלקה לעולמה רח"ל. ומדי דברנו על תקופת המגיפה במלחה"ע הראשונה, אביא בזה ב' עובדות על רביה"ק הרדצ"ש (רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א):

הגה"צ ר' דוד מינצברג זצ"ל, נו"נ לרבוה"ק (לבית לעלוב), היה מספר שבמלחמת העולם הראשונה הציבור פחד מאוד ממי שנחלה ב'פלעק טיפוס' ואף אחד לא רצה לטפל בחולים, אך הגה"צ ר' דוד מינצברג עצמו היה מהיחידים שהעזו לטפל ביהודים שנדבקו במגיפה, עד שבאחד הימים נדבק בעצמו במחלה והרגיש שמצבו הולך ומידרדר.

מה עשה? שלח שליח אל הד"ר וואלאך מביה"ח שערי צדק לומר לו במילים אלו: "ר' דוד מבקש בקבוק אלכוהול של תשעים ושש אחוז".

ידע הגה"צ ר' דוד שאם יבקש בשמו של רביה"ק הרדצ"ש לא יוכל הד"ר לסרב לבקשתו, למרות שאלכוהול נקי היה באותם ימים בירושלים מצרך יקר המציאות ממש. לכן בדווקא הורה

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'

הם גחנו אל האיש ורצו להעלות אותו על גבי אלונקה, כדי לחלץ אותו ולהעביר אותו לקבלת טיפול רפואי, אבל האיש סירב: "אני לא צריך אלונקה", הוא אמר, "אני צריך רק כוס מים, תביאו לי מים בבקשה"

"יען לא האמנתם בי להקדישני"

יוחנן וסרמן

ההתנהגות הזאת, אם אתה יכול להציל אדם שהתעלף, למה שלא תנסה לעזור גם למי שרק 'כמעט התעלף'? אתה מעדיף שהוא יתעלף ורק אז תגיש לו עזרה. לא עדיף ללכת עכשיו ולחפש מים כדי להימנע מהצורך לסחוב אותו על הגב כשחיינו נתונים בסכנה? אבל אחרי זמן מה הבנתי, שבעצם גם אני מתנהג כך, וכמוני גם אנשים רבים אחרים.

אנחנו אוהבים לעשות מעשים שהתועלת הרוחנית שלהם ברורה לחלוטין. להציל אדם ממות, לתת כריך לאדם שעומד למות מרעב, לתרום לכלה יתומה את ההוצאות של יום החתונה, להעניק לחתן עני כסף כדי לקנות שטריימל...

כשזה נוגע לבית הכנסת אנשים אוהבים לתרום דווקא נר למאור, דווקא סידורים ותהילים או ספרים אחרים שאנשים רבים משתמשים בהם.

אבל את המצוות ה'פשוטות', את עלות הניקיון של בית הכנסת או את התשלום עבור המלצרים בחתונה של היתומה - אנחנו פחות אוהבים לשלם.

למה? כי אנחנו שואפים לשלמות, אנחנו רוצים את הטוב ביותר, וזה בהחלט ראוי, אבל צריכים לדעת להעריך לכבד ולהוקיר גם את המצוות הקצת פחות 'נוצצות', ולא בכדי אמרו חז"ל "שאי אתה יודע מתן שכון של מצוות".

איך אמרו צדיקי הדורות: למות על קידוש ה' זאת מצווה גדולה ונוראה שאי אפשר לתאר את גודל חשיבותה, אבל יש מצווה חשובה עוד יותר ממנה... לחיות על קידוש ה'.

מעשה ראיתי פעם בעיני, ונחרט בזיכרוני לאורך שנים. היה זה בל"ג בעומר, בהילולא התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי. אחד מהעולים למירון, נדחק בין ההמוני שגדשו את ה'מערה', עוד לפני האסון הגדול ששינה את כל צורת ההתנהלות במקום כידוע.

הוא נדחק ונדחק, ולאחר שכמעט ואיבד את נשימתו, הצליח איכשהו להיחלץ, יצאה אל החצר האחורית וקרט תחתיו.

אנשים סביבו מיהרו להזעיק את כוחות ההצלה, ולמקום הגיעו שני כוננים צעירים ונלהבים המתנדבים באחד מארגוני ההצלה הרבים שהתברכנו בהם בלי עין הרע.

הם גחנו אל האיש ורצו להעלות אותו על גבי אלונקה, כדי לחלץ אותו ולהעביר אותו לקבלת טיפול רפואי, אבל האיש סירב: "אני לא צריך אלונקה", הוא אמר, "אני צריך רק כוס מים, תביאו לי מים בבקשה".

השניים ניסו בכל זאת לשכנע אותו לעלות לאלונקה, אבל כשראו שהאיש מתעקש לקבל דווקא מים ולא אלונקה, הם הסתובבו ונעלמו כלעומת שבאו. לרגע לא עלה על קצה דעתם להגיש לו כוס מים... הם סוחבים אנשים על גבי אלונקות, מצילים אנשים ממות, הם לא נותנים לאנשים צמאים לשתות... את זה יכול כל אחד לעשות, אין צורך בווסט ממוצג, אלונקה מתקפלת ומשרוקית צורמת.

בינתיים כבר היה שם יהודי טוב שבאמתחתו היה בקבוק מים, הוא נתן לאיש הכמעט-מתעלף לשתות והשיב אליו את נפשו. אני זוכר שהייתי המום באותם רגעים. לא הצלחתי להכיל את

עשה המשמש כמצוות רבו ואחז בכתפו של החסיד בשעה שטבל במי הנהר. כעבור כמה שניות הרפה ממנו, ואז הוציא החסיד את ראשו מן המים בתחושת הקלה ועלה אל גדת הנהר כשהוא מתנשף בכבודות

ראש ישיבת 'אור החיים' הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א, מסביר כיצד מגיעים לדבקות בה'

עצמיותו לגמרי ויש לו רצונות וצרכים ומאוויים עצמיים - לא יוכל להשיג השגות אלו.

מי שיש לו דבקות מוחלטת בה' ומבטל את עצמיותו לגמרי - יכול להשיג השגות אלוקיות. אך כל עוד הוא לא ביטל את

פעם בא חסיד אל רבו ואמר לו: "אני משתוקק להיות כמו אברהם אבינו, להשיג השגות רוחניות אלוקיות. איך מגיעים לכך?"

אמר לו הרבי: "אם תבוא עמי מחר לטבול בנהר, אראה לך כיצד זוכים להשיג השגות אלוקיות". שמח החסיד שמחה גדולה. למחרת מיהר בהתרגשות רבה אל בית רבו והצטרף אליו בדרכו לטבילה בנהר.

כשכנס התלמיד לטבול במימי הנהר העמוקים, הורה הרבי לאחד ממשמשיו לאחוז בחוזקה בכתפו של החסיד ולמנוע ממנו למשך כמה שניות להוציא את ראשו מעל המים.

עשה המשמש כמצוות רבו ואחז בכתפו של החסיד בשעה שטבל במי הנהר. כעבור כמה שניות הרפה ממנו, ואז הוציא החסיד את ראשו מן המים בתחושת הקלה ועלה אל גדת הנהר כשהוא מתנשף בכבדות.

אמר לו הרבי: "אמור לי, באותן שניות ששהית בתוך במים בלי יכולת להוציא את ראשך מעל המים, מה חשית? אלו מחשבות עלו אז במוחך?"

השיב החסיד: "מחשבות? היתה לי רק מחשבה אחת, רצון אחד ויחיד - אוויר! הרגשתי שאני חייב אוויר לנשימה, אם לא -

לא אחזיק מעמד".

הקשה הרבי: "מדוע רק מחשבה אחת? מדוע רק רצון אחד ויחיד? מדוע לא עלו אז במחשבותיך רצונות אחרים? מדוע לא חשבת אז, למשל, על ענייני ממון, פרנסה, כבוד? מדוע לא הרהרת בלבך על סעודה דשנה ועל שינה ערבה ועמוקה?"

השיב החסיד: "רבנו, מי אני שאומר לכם, הלא דבר פשוט הוא: בשעה שאדם זקוק לאוויר לנשימה - המחשבה שלו תפוסה אך ורק בדבר הזה - אוויר! במצב הזה, הראש לא יכול להכיל מחשבות אחרות, עניינים אחרים, צרכים אחרים. זה לא הזמן".

אמר הרבי: "אמת דיברת! ועתה אגלה לך את הסוד. כדי להשיג השגות אלוקיות, עליך להיות דבוק בה' בדבקות גמורה. להרגיש כל העת שאתה צריך את הקב"ה כאוויר לנשימה. הצורך האחד והיחיד שלך הוא דבקות בה' וקיום רצון ה', ואין שום מקום לדבר אחר מלבד רצון ה'". "כשכך תרגיש" - סיים הרבי - "מובטח לך שתזכה לראות מראות אלוקים".

אך דע לך, אין זה מופת ולא רוח הקודש, אלא מציאות פשוטה: כשאדם מרומם מעל הגשמיות ואין לו בעולמו אלא בורא עולם בלבד - הוא קשור ומחובר אל בורא עולם, ומי שקשור ומחובר אל בוראו - זוכה לקרבת אלוקים וזוכה לראות מראות אלוקים". (האור לחיים - וירא תשפ"ג)

אך הזקן ממשיך להקשות: העגלה טובעת ואינך מצליח לחלצה ואין בסביבה אנשים שיעזרו לך, מה תעשה? הצעיר לא ידע מה לענות ונאלץ לעזוב את העיירה...

עגלון חכם נזהר שלא להיכנס לבוץ!

ממשיך להקשות: העגלה טובעת ואינך מצליח לחלצה ואין בסביבה אנשים שיעזרו לך, מה תעשה? הצעיר לא ידע מה לענות ונאלץ לעזוב את העיירה, אבל לפני שעזב שאל את הזקן, בבקשה גלה לי את התשובה לשאל.

אמר לו הזקן: עגלון חכם נזהר שלא להיכנס לבוץ! (מתוך עלון 'טיב הפרשה')

רמז לעניין זה ברוחניות, וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא, כדי להישמר מפני הטומאה ונגעי הזמן, יש לשמור על 'צמיד פתיל', להימנע מלהיות 'פתוח'. הראש צריך להיות סגור מפני השפעות רעות, האוזניים צריכים להיות סגורות והעיניים עצומות.

ואל יאמר האדם הרי אני אדם נאור ומתקדם, אני שומר על 'ראש פתוח' ומוכן לשמוע גם דברים שאין רוח חכמים נוחה מהם, חלילה וחס, כי התורה אמרה לנזיר ללכת סחור סחור ואל הכרם לא להתקרב, אחרת הוא עלול להיכשל חלילה מבלי שם לב.

"וכל כלי פתוח שר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא"

מספר הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: בעיירה אחת היה עגלון שהיה מסיע את תושבי הכפר למחוז חפצם, והיות שהיה זה כפר קטן הספיק עגלון אחד לכל התושבים.

לימים הגיע לגור בכפר אדם צעיר וחיפש לעצמו מקור פרנסה, כשראה את העגלון הזקן החליט להתחרות בו, הוא קנה עגלה חדשה עם צמד סוסים חזקים והחל להסיע אנשים ממקום למקום, פנה אליו העגלון הזקן בטענה: הכיצד זה אתה מקפח את פרנסתי?! ענה לו העגלון החדש כי הוא כבר זקן ועליו לפנות את התפקיד לצעירים.

כשראה הזקן כי הצעיר מתעקש, הציע לו הבה ונעשה עסקה, אני אבחר אותך לראות אם באמת אתה מתאים לתפקיד החדש, והיה אם אתה תענה נכונה על כל השאלות אזי תקבל את התפקיד, אבל אם לא תדע לענות, תצטרך לסגת מהתפקיד, והוא הסכים.

שאל הזקן אם תכנס עגלתך לביצה טובענית מה תעשה? ענה הצעיר: פשוט, ארד מהעגלה ואמשוך אותה בחוזקה, אך הזקן

מדוע נקראת הקריאה בנביאים בשם 'הפטרה'?

הונהגו קריאות קבועות, ורובן בענין הדומה לזה שקראו בתורה לפני ההפטרה, ומיעוטן בענין הקשור לתאריך, כגון הפטרת 'מחר חודש', בשבת שחל בה ערב ראש חודש.

[שו"ע קמד, ב ומשנ"ב א]

חכמינו ז"ל תיקנו לקרוא בשבת, ביום טוב ובתענית ציבור, בספרי הנביאים, לאחר הקריאה בתורה. קריאה זו מכונה 'הפטרה', מלשון פטור וסילוק, שמסיימים ומסתלקים בקריאה זו מסדר התפילה והקריאה של שחרית. מעיקר התקנה היה ניתן לקרוא מספר פסוקים בכל מקום שהוא, אך כבר מימות הראשונים

האם מותר להמתין זמן ממושך ל'נביא' הכתוב על גבי קלף?

בזמן ממושך אין להמתין, ואף אין הציבור רשאים למחול על כך. ויש אומרים שהציבור רשאים למחול, ובמקום שנוהגים להקפיד על הקריאה מתוך קלף בודאי הציבור מוחלים, ולכן מותר להמתין אף זמן רב.

[בו"מ דרשו קמד, 2]

בבתי כנסת רבים קוראים את ההפטרה מתוך ספרי נביאים הכתובים על גבי קלף. ובית כנסת שאין בו ספרי קלף, ומביאים אותם תמיד מבית כנסת אחר, ואירע שהוצרכו להמתין עד שסיימו באותו בית כנסת את קריאת ההפטרה - יש אומרים שאם מדובר

מתי צריך לגלול את ספרי התורה למקום הקריאה?

בשני ספרי תורה - אם לא גללו את הספר השני עד שעת הקריאה, יש לגוללו בעוד שקוראים בספר הראשון; ובבית כנסת שאין בו שני ספרי תורה, מותר לגלול את הספר בין קריאה לקריאה.

[שו"ע קמד, ג, ומשנ"ב יג; בו"מ דרשו, 7]

יש לגלול את ספר התורה למקום הקריאה לפני שעת הקריאה, כדי שלא יצטרכו הציבור להמתין עד שיגללוהו; ואם לא גללוהו לפני התפילה, יש לגוללו בשעת פסוקי דזמרה, (ויתכן שמותר לגוללים לומר פסוקי דזמרה תוך כדי גלילה). וביום שקוראים

* אם התגלתה בין העליות טעות בספר התורה, בחומש שבו קוראים את הקריאה הנוכחית, ולא ניתן להשיג ספר אחר - לדעת הרמ"א יש להמשיך את הקריאה ללא ברכות.
* אם התגלתה טעות בספר התורה ולא ניתן להשיג ספר אחר, אך הקריאה שצריכים לקרוא ביום זה היא בחומש שאין בו כל טעות - הנוהג להקל ולקרוא בו בברכה, אין למחות בידו.
* לדעת השולחן ערוך, בית כנסת שאין בו מי שיודע לקרוא בספר התורה אף ביחד עם ה'בעל קורא' - יברך הבעל קורא ויקרא מספר פעמים, כמספר העליות הנדרש באותו יום.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

ילדך מעיד כי אמרת 'יעלה ויבוא' - האם ניתן לסמוך על כך?

יש להניח שאמר כראוי וכפי שהיה בדעתו. והמסופק אם אמר או החסיר דבר בתפילה, וילד שעמד בסמוך אליו מספר כי שמע שהתפלל כראוי - רשאי לסמוך על דבריו, הגם שילד פסול לעדות, משום שאין סיפורו נחשב לעדות, אלא ל'גילוי מילתא בעלמא', דהיינו ככלי לידיעת המציאות.

[משנ"ב קיד, לח; בו"מ דרשו, 42; וראה שם, 43 ו'46]

המסופק אם אמר או החסיר בתפילה דבר שבגינו יש לשוב ולהתפלל, כגון 'ותן טל ומטר', או יעלה ויבוא בשחרית של ראש חודש, אך יודע שבשעת התפילה היה בדעתו לומר כראוי - אינו שב ומתפלל אלא כאשר הספק עלה בדעתו בשעת התפילה, או מיד לאחריה; אך אם עלה הספק בדעתו זמן רב לאחר התפילה,

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666